

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Primo Die

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS FEBRVARIVS

P R I M O D I E

P. IOANNES HIERONYMVVS
PONCE. CIGNARDVS.

Hispanus
Villaregij.
1. Febr. 1606.
Humilitas.

Castit.

Amor Dei.

Mors.

Vocatio.
Humilitas.

Deus de Arcos filius; nunquam tamen illum, vel consanguineum ullum nominare auditus, ne aliquid inde vani pulueris illi adhæresceret. Aegros tractabat amantissimâ accuratione; cibosque illis ipse coquebat. In Deiparâ atque castitatis cultu, & in omnibus ijs, quibus castitas comparatur, mirè excelluit. Orandi arte studioque insignis cum esset, eos morbos, qui mentem ægro eripiunt, eo ex capite horrebat, quod illud tempus totum sine Dei amore transigatur: ipse verò nullum vitæ suæ momentum volebat huius amoris non esse plenissimum. Iam appetebat illud, quod antea prædixerat moriendi tempus; quo ille tantæ iucunditatis signa edidit, aded excelsos virtutum actus elicit, vt religiosus quidam è S. Benedicti Ordine Abbas, qui eius morti interfuit, & tunc, & pro concione postea disertè dixerit; nulla se vnquam in vilo vidisse maiora exempla virtutum. Extrema ferè, quæ identidem regustabat verba illi fuere: *Elegi abiectus esse in domo Dei mei magis, quàm habitare in tabernaculis peccatorum.*

Mediolani nobili domo natus; quem vtero gestans Mater dicebat se in explicabili orandi fame siti que teneri. Si quod conclave ingressus B. V. imaginem videret, illam prius quàm ullum alium salutabat. Huic modestiâ, solitudine, Virginitate custoditâ gratificabat. Cogitationem in tyrocinio si quam pateretur inuitus, eâ illicò Magistro aperiebat: nec illam deinceps reducem, aut importunam habebat. Eius in se verberando immanitas, alijs admirationem, illi ægritudinem induxit. Religiosa vota posteaquam nuncupauit, eadem Beatissimæ Virgini accommodata concepit, seque illi dedicauit. Alta, & sublimis quidam diuinæ pulchritudinis imago in mente relucebat impressa. Inde illi lata, pia, & ferè perpetua Dei præsentis memoria. Per menses aliquot apud fratrem in villa cum suo confessario esse iussus, ita se ibi habuit, vt affinem suam, seu fratris uxorem, nunquam in vultu viderit, & illâ non visâ redierit. Spectra ibi importuna signo crucis discussit. Cremonæ vltimū ægrum phrenesis crebra concussit: sed & tunc sancta loquebatur; in hoc sibi constare visus. Eadem quâ mortuus est horâ, Mediolani cuidam suo olim socio nostro, nominatim appellato, & excitato, ac vigili se spectandum dedit, & dixit: *Ego vado.* Ipsi verò longam restare viam. Dubitanti, & oranti

Italus, Cremonæ. 1. Febr. 1608. ætat. 10. B. V. Præ alijs salutata.

Novitius.

Mortif.

B. V.

Castamonia.

Mors.

Ego vado.

oranti

Canta
Peru.
Cioqu
1. Febr
ætat. 9
Soc. 4
Prædic

Mort.

1. Febr
Italus
sus in
Varo
rum.

B. V.
Reser

Humi

Charis

oranti se iterum ostendit incundâ luce conspicuus, eumque solatus plenum reliquit dulcium, ac per plures dies durantium lachrymarum.

PETRVS DE VEGA
COADIVTOR.

Cantaber
Peru. Coll.
Cinquabén.
1. Febr. 1619.
ætat. 97.
Soc. 4.
Prædictio.

Mort.

LIma in Societatem cooptatus; ut ei esset utilior, futuriæ artem didicit anno ætatis 60. Totus in labore, totus in obediendi studio ad extremum usque intentus, dixit se non nisi extremo vitæ suæ die decubiturum. Et verò non nisi quartâ ante mortem horâ decubuit, & se ad mortem post quatuor horas obeundam suavitæ mirâ composuit, magno apud omnes nomine præclaræ virtutis honoratus.

P. I V L I V S
PASQUALIS.

1. Februarij.
Italus, ex-
sus in vico
Varo hio-
rum, 132.

B V.
Rosarium.

Humilit.

Charitas.

IN agro Brixienti natus, in occidentis India inde ab anno 1616. versatus, Cinaloam Mexicanam primus excoluit. Cinipas primus è lustris in cœtum collegit; templa condidit; & ea istic egit ac passus est, quæ apud barbaros hæcenus à nullo domitos & multa, & haud mediocria esse solent. Cinipæ monilia gestabant è conchylijs: Iulius Beatissimæ Virginis Matris insignitè amans, illis Rosarium, ut illud eius monilis loco gestarent, & alternis choris recitarent, persuasit. Primus ubique vadum, primus periculosa loca tentabat, tanquam vilius caput, opinione suâ; eoque minore iacturâ periturus. Itinera tor exantlaur, ut eorum conscij stupuerint vitam ei ad tor ærumnas sufficere. Induxit morem; ut si quis in agone morti esset proximus, ad æris campani sonum

omnes pro eo degenibus precarentur.

In annonæ caritate parvulis cibos in os, maternum in morem, ingessit; ipse non nisi parco, eoque parabili, & ferè autum potius quàm hominum cibo contentus. Cum diuinis operaretur, populo templi ruinam timentem persuasit, ne fugeret; prædixitque, templum non nisi post peractum sacrificium ruiturum. Sacro peracto, populoque dimisso, templum illico colapsum est. Vbique partium esset, horam unam orationi mentali, mediam examini gemino, præstitutum tempus lectioni spirituali dabat. Ardebat intemè, sæpè altum suspirare auditus: *Deus meus. cur te non amo? O quando te perfectè diligam, Domine? O fac, Deus, ut amem te ita scuti dignum est à me amari te.* Dicebant qui eum pernorant, illum Deo semper adesse, ac velut in beata vita versari. In sacello coram SS. Sacramento erat pernoctans in oratione Dei. Vimenti, moribusque humilitatem altè imprimeret, descripsit sibi, & semper præ oculis habere voluit illud Isaia: *Ad quem respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum spiritu, & trementem sermones meos?* Pudicus vultus, & decora modestia, ei pudicissima Virginis nomen fecit. Inedia illi longa, & constans; asseres, lectulus; è setis cingulum castitatis; & quotidiana, eaque repetita, flagellis ad sanguinem usque incussis in carnem suam sæuitia. Christophorus Martinez Hispanus chirographo suo testatus est, oculum sibi altè in caput recessisse, os verò fœdè ad auriculam usque detortum; utrumque repente à P. Iulio perfanatum, cum de absente tunc P. Iulio noctu cogitans Christophorus suspiraret: O Si P. Iulius Pasqualis, vir ille sanctus, adesset, is me procul dubio incolumitati restitueret! Hæc eo cogitante adfuit iumento rectus Iulius; & ægro

Mortif.

Sacrum.

Accuratio
in ordinarijs.

Amor Dei.

Oratio.
Euchar.
Humilitas.

c. 66 v. 2.

Mortif.

H 2 pro-

procurrenti, Domine Christophore, inquit, si ego sanctus essem tu quoque sanus fores. Sed flecte genua. Inde super flectentis caput Euangelium recitavit, & malum cruce signavit; quod intra quartum ferè diem disculsum abscellit, nullo post se relicto vestigio. Alius ait sibi dictum à P. Iulio: *Ego pro re quam mihi commendare cogitabas, sacrificabo.* Et verò hoc ipsum aiebat ille se à P. Iulio ut peteret designasse. Anno 1632. 18. Ian. missæ sacrificium offerenti corporalia sanguine repentinò tingi sunt visa; id quod etiam is qui sacro ministrabat vidit, & alij plures. Idem in sacrario introspicientibus visum: prostridie nulla in ijs sanguinis nota comparuit. Dixit Iulius; id vel magnæ cladis, vel suæ necis esse indicium, & velut anticipationem. Euentus 1. Februarij secutus: quo die quidam apostata, collectâ barbarorum manu, in domum Patrum irruit; dicens; velle se, ac suos ciues frui voluptatibus quas è lege Christi tam ipse Iulius, quàm P. Emmanuel Martinez prohiberent. Domui ignis circumpositus. Patres rosarijs manus armant; atque iam antea intus inuicem expiati, prodeunt, & humi prouoluuntur ad preces; ac venenato illirarû sagittarum imbre à barbaris obruuntur, dum IESVM, & MARIAM pronunciant. Canes obiecta sibi eorum cadauera ne quidem attingere. Barbari calices orgijs adhibent, sacrificale instrumentum omne diripiunt. Scheda sanguine P. Iulij exarata reperta est post eius obitum, in qua Sacramenti religione se obstringebat ad sanguinem pro Deo fundendum, si id posset. Nomen Iulij è literis ab illo perscriptis decerptum; permultis, nec rarò, salutari fuisse affirmant: quos inter est miles arcis Montecarlos, eo admoto è febribus, & dolore capitis quanto-tyus perfanatus.

Sacrum.

Fides.

Rosarium.

Amor Dei.

P. EMMANUEL MARTINEZ.

Nobili genere in Algarbijs natus, Beatissimæ Virginis ope occasiones lubricas, & vnam potissimum difficiliorem, incontaminatus euasit. Anno 1632. in Ianuario P. Iulio Pasquali adiunctus, dum ad Cinaloas iret, dixit; primum qui de se venturus esset nuncium fore baiulum suæ mortis; id quod ita euenit. Dixit etiam; P. Iulium fidei odio non prius se mortis socio perimendum. Quotidie in se per diu sæuebat verbere iam consueto; Dei Matrem studiosè colebat; rosario illius è collo in pectus sub veste pendente semper munitus. Cinaloq̃ tanta de illo inter socios opinio, ut planè, contra quàm fieri amer, nostri vestem illius ac pedes exoscularentur. Elucebat in illo innocens charitas erga Deum; & proximum. B. Virginis officium, rosarium, aliud item de Immaculata Conceptione officium, quotidie recirabat: Sabbatum ieiunio, tergendis in culina lancibus, eiusdem festa verò etiam inflicto dorso verberibus pridie in triclinio, celebrabat. Cum studeret necdum Sacerdos, bis quothebdomadis ad Angelorum epulâ accedebat, duas horas dans gratijs inter dulces lachrymas peragendis. Extremò, cum P. Iulio (ita ut prædixerat) sagittis venenatis confixus est, quarum prima statim brachium illius corpori affixit; reliquæ illum penitus consecrè.

Lusitanus
ibidem. 2.
Febr. 1632.
ætat. 32.
Soc. 12.
B. V.
Prædictio-
nes.

Mortif.

Rosarium.
B. V.

Cultus
Dispari.

Euchar.

P. HENRICVS MORS.

Societatem Romæ impetratam, in Angliam ingressus, tyrocinium in carcere

Anglus
Londini. 1.
Febr. 1645.
Soc. 20.

Fides.

B. V.
Zelus.

Hispa-
Lima-
Febr.

Fides.

B. V.
Zelus.

carcere Neocastri posuit triennio, statim captus atque istuc appulsus est. Ibi quidam de Societate illi socius carceris fuit, magisterque virtutis. *Ærumnæ carceris effecere, ut mors* non minus in grandi macie quâ torridus rigeat, quàm in illius nomine relucet. Aiunt, vix ullum reorum ex illo carcere ductum fuisse ad mortem, quem Henricus non prius addiderit Catholicæ veritati. In exilium amandatus, in Vvatenensi domo vixit inter Nouitios; quorum deinde magistrum egit, magno disciplinæ studio, quia pari exemplo. Non vnâ amandatione à patria exulauit. Vltimum tandem eò redux, de Sacerdotio damnatus est. Mirus ad moriturum affluxus: & ipse vltimis viribus satagebat pro salute consulentium, contentiumque peccata. Post noctem insomnem, 1. Februarij horâ 4. manè sacris vltimum operaturus, pro Angliâ consuetas B. V. Lauretanæ, ac Sanctorum omnium Litanias recitauit. Ab his, de SSS. TRINITATE sacrificauit, votiui sacro; vt gratias ei redderet pro morte quam adibat. Mox horæ canonicæ dictæ, ac vale socijs; à quibus in secreto cubiculo cum alio de Societate se abdens, totâ quantâ potuit virium contentione se in no-

bilissimos virtutum excelsarum actus pectore liberè in Deum exporrecto explicuit, vsque dum felici nuncio accerferetur ad mortem. quo accepto, exquisitis verbis gratias Deo teneras reddidit, seque obtulit in victimam. Altero Patre, vt in IESV, MARIE, ac Sanctorum omnium expectantium amplexus porro iret perquisitè hortante, exarsit, succlamauitque flagranter Henricus: *Veni, mi IESV dulcissime! ut deuinctus tili, à te nulla aternitate auellar! Venite, vincula, crates, tormenta, laniena mortis. venite! IESV amore placetis.* Ita Mors morrem optauit vt superaret. Raptatus ad suspendium, egregiè ad populum perorauit. Deinde versâ ad SSS. Trinitatem oratione, actus amoris Dei, & contritionis conceptis verbis, edidit. Particulatim se de irâ, & de attentionis in precibus negligentia in eo doloris actu accusauit in palam: postremò; *In manus tuas Domine, commendo spiritum meum meum;* dixit: pectus in signum animi de peccatis dolentis percussit, simulque ex mutua pactione à Sacerdote turbæ permisso à peccatis absolutus, simul subducto carro pendit, & mox quadrifariam in partes carnicatus est.

Mortis
apparatus.

Confessio.

II. DIE FEBRVARII.

P. IOANNES
DE ZUNNIGA.Hispanus
Lima, 2.
Febr. 1577.

Compluti inter studendum vnâ cum Ioanne Sebastiano admirabile perfecti Scholastici exemplar fuit. Anno 1569. in Peru appulsus, necdum Sacerdos Limano Collegio præfuit Rector. Æstimabat omnes, & mirè ab omnibus æstimabatur.

Sed ne in corpus licet virginitatis honore integrum, æquo inclementius desæuieret, eguit rectione. In dicendo vis in illo efficacitatis planè de cælo data. Quidam alapâ percussus à quopiam, eum vsque in Peru ex Hispaniâ fugientem secutus est; vt eius morte alapè illius ignominiam extingueret. Hic P. Ioannis acerrimâ dictione adeò subactus est, vt ad reperti tandem eius quem quærebat, hominis pedes acci-

Concio.

H 3 derit,